

§ 12.

Ved rettidig Anmeldelse af de ved denne Lovs Ikrafttræden eksisterende Vandafledningsanlæg af den i § 11 omhandlede Art opnaar Ejeren af Anlægget Sikkerhed for, at der, hvis Anlægget skal uskadeliggøres, ydes ham Erstatning, saaledes at han, hvis Anlægget ikke i Henhold til de hidtil gældende Regler maa anses som ulovligt, kan faa Dækning for Omkostningerne ved dets Fjernelse og eventuelt et efter Forholdene rimeligt Bidrag til Tilvejebringelse af en uskadelig Vandafledning.

Vandforsyningskommissionen kan i Tvivlstilfælde paalægge Ejeren af Anlægget, forinden Erstatning for Lukning af Anlægget fastsættes, at søge Domstolens Afgørelse af, hvorvidt det paagældende Anlæg efter den hidtil gældende Lovgivning kan be-
tragtes som lovligt.

Hvis Anlægget er udført i Overensstemmelse med et for Vandløbsretterne ind-
gaaet Forlig eller efter afsagt Kendelse i Henhold til Lov Nr. 63 af 28. Maj 1880 om Vands Afledning og Afbenyttelse, jfr. Lov Nr. 128 af 19. April 1907, eller Lov af 30. November 1857 og Lov Nr. 123 af 28. April 1906 om Afstaaelse af Grunde til Vandaflednings- eller Kloakanlæg, eller hvis Anlægget efter nærværende Lovs Ikraft-
træden er tilladt af Vandforsyningskommissionen, ydes der fuld Erstatning for Til-
vejebringelse af en uskadelig Vandafledning under den Forudsætning, at Anlægget er
forsvarligt udført og vedligeholdt. Er dette ikke Tilfældet, kan Erstatningen udover
Udgifterne til Uskadeliggørelse nedsættes, eventuelt helt bortfalde.

For ikke anmeldte eller for sent anmeldte Afledningsanlæg kan undtagelsesvis
tilkendes Erstatning, naar det for Kommissionen sandsynliggøres, at Mangelen af
rettidig Anmeldelse skyldes en Ejeren af Anlægget utilregnelig Aarsag.

Erstatninger for de i § 11 omhandlede Afledningsanlæg eller Oplag af op-
løselige Stoffer udredes af de Brugere af Grundvandet, til Fordel for hvem det
omhandlede Anlæg uskadeliggøres. Saafremt vedkommende Kommune ikke som Følge
heraf er pligtig at udrede Erstatningen, kan Kommissionen efter Omstændighederne
og særlig i Tilfælde, hvor Sagen er rejst af Sundhedsautoriteterne, indstille til ved-
kommende Kommunalbestyrelse, at Udgifterne helt eller delvis afholdes af Kom-
munekassen. Nægter et Sogneraad eller et Byraad Bevilling af Udgifterne ved en
saadan af vedkommende Kommission foreslaaet Erstatning, kan Kommissionen fore-
bringe Spørgsmaalet til henholdsvis Amsraadets og Indenrigsministeriets Afgørelse.

§ 13.

Hvis der ved ny Vandafledningsanlæg, der ifølge gældende Ret behandles af
Vandløbsretten, nedlægges Protest mod det paatænkte Anlæg i Henhold til nærværende
Lovs Bestemmelser til Hindring af Grundvandets Forurening, skal den Vandløbsret,
der behandler Sagen, forelægge det paaklagede Punkt for Vandforsyningskommissionen
og indhente dennes Responsum.

Hvis forligsmæssig Afgørelse i Overensstemmelse med dette Responsum ikke
kan opnaas, og den paagældende Vandløbsret i sin Kendelse ikke gennemfører Vand-
forsyningskommissionens Anvisning paa fyldestgørende Maade, kan Indenrigsministeriet
appellere det paaklagede Punkt til Behandling af en Overlandvæsenkommission, der
tiltrædes af de 2 Medlemmer af Vandforsyningskommissionen, der er beskikkede som
kyndige henholdsvis i Geologi og i Hygiejne.

Hvis Vandløbsretterne selv skønner, at der er Mulighed for, at et dem fore-
lagt Afledningsanlæg kan faa en saadan Indflydelse paa Grundvandet, at Aflednings-
anlægget bliver i Strid med denne Lovs Bestemmelser, skal de forelægge Sagen for
Vandforsyningskommissionen paa samme Maade og med samme Virkning, som om der
var rejst Klage.